

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912010259
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912010259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. januára 2013 v Žiline, o odvolaní obžalovaného H. O. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/57/2012 zo dňa 24.9.2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/57/2012 zo dňa 24.9.2012.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného H. O., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom X.,
F. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
Ilava

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

1./ dňa 02.02.2012 v dopoludňajších hodinách v centre mesta Ružomberok oslovil U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom H., M. P. č. XXXX/X, od ktorej pod zámienkou, že vybaví predaj akcií z kupónovej privatizácie po jej nebohom manželovi v hodnote 2.600 Eur, vylákal finančnú hotovosť 500 Eur, ktorú U. U. dňa 02.02.2012 v čase okolo 13,10 hod. v Tatra Banke, a.s., pobočke Ružomberok, v prítomnosti H. O. vybrala z osobného účtu a hotovosť 500 Eur mu následne odovzdala, pričom predaj akcií nevybavil a finančnú hotovosť 500 Eur doposiaľ nevrátil, čím U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom M. P. č. XXXX/X, spôsobil škodu vo výške 500,- Eur,

2./ dňa 06.02.2012 v čase okolo 14,45 hod. v H. na Ul. N. T. č. XXX/XX, zazvonil pri dverách bytu P. W., nar. XX.XX.XXXX v N., trvalé bytom detto, predstavil sa priezviskom D. a tohto oslovil s ponukou, že mu vypíše šek na dividendy za kupónové knižky, kde mu P. W. odpovedal, že on už kupónovú knižku predal, na čo mu H. O. uviedol, že privatizačný fond odkúpila presne nezistená Belgická spoločnosť a že vyplácajú dividendy aj predchádzajúcim majiteľom kupónových knižiek, pričom mu povedal, že mu vyplatia sumu 3.800 Eur, na ktorú P. W. aj vypísal šek spoločnosti Western Union na príjem peňazí a požiadal o zálohu vo výške 380 Eur ako daň vo výške 10 % z celkovej vyplatenej sumy, kde mu P. W. vyplatil sumu 300 Eur, lebo viac nemal s tým, že zvyšných 80 Eur doplatí po vyplatení dividend, o čom mu H. O. aj vystavil príjmový pokladničný doklad a dohodli sa, že sa stretnú dňa 07.02.2012 o 10,00 hod. v pobočke Slovenskej sporiteľne na Ul. X. Y. v H., kde si P. W. vyzdvihne dividendy vo výške 3.800 Eur, kde sa však H. O. už neukázal a P. W. zistil, že šek spoločnosti Western Union je neplatný, čím H. O. uviedol P. W. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 300,- Eur,

3./ dňa 13.02.2012 v čase okolo 09,00 hod. po predchádzajúcej telefonickej dohode s poškodenou B. W., nar. XX.XX.XXXX v S., trvalé bytom H., O. X. XXXX/XX, prišiel do miesta jej trvalého bydliska, kde sa od nej pod zámienkou výplaty údajných finančných podielov vo výške 3.880 Eur, pochádzajúcich z kupónovej privatizácie, pokúsil vylákať 10 % z predmetnej sumy, t. j. 388 Eur ako

poplatok za výplatu finančných podielov, pričom B. W. vyplatila H. O. sumu vo výške 88 Eur, nakoľko viac finančných prostriedkov pri sebe nemala a dohodli sa, že mu zvyšnú sumu vo výške 300 Eur vyplatí toho dňa, t. j. 13.02.2012 pred pobočkou VÚB banky v Ružomberku v čase o 15,00 hod., pričom sa H. O. na dohodnuté miesto nedostavil, čím H. O. uviedol B. W. do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 88,- Eur,

4./ dňa 14.02.2012 v čase okolo 11,30 hod. prišiel do miesta trvalého pobytu P.

Q., nar. XX.XX.XXXX v X. T., okres F., trvalé bytom na ulici A. M.

R. Q. X, H., kde sa od nej pod zámienkou výplaty údajných finančných podielov vo výške 3.880 Eur, pochádzajúcich z kupónovej privatizácie, pokúsil vylákať sumu 325,- Eur ako poplatok za výplatu finančných podielov, hoci P. Q. žiadne majetkové podiely z kupónovej privatizácie nevlastnila a doplatok mu odmietla vyplatiť a keď mu uviedla, že zavolá svojho syna, tento jej byt opustil,

5./ dňa 15.02.2012 v čase okolo 16,45 hod. v H. na Ul. Š. P. č. XXXX/XX, zazvonil na byt O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom detto, predstavil sa priezviskom O. ako pracovník pracujúci s agendou kupónových knižiek a tohto

oslovil s ponukou, že mu vypíše šek na dividendy za kupónové knižky na sumu 2.880 Eur,

ktorú má na kupónovej knižke a na ktorú mu aj vypísal šek spoločnosti Western Union na príjem peňazí a zároveň ho požiadal o zálohu vo výške 288 Eur ako daň vo výške 10 %

z celkovej vyplatenej sumy, kde mu O. P. vyplatil sumu 290 Eur, o čom mu

H. O. aj vystavil príjmový pokladničný doklad, avšak šek bol neplatný, čím

H. O. uviedol O. P. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 290,- Eur,

6./ dňa 16.02.2012 v čase o 11,25 hod. v H. na Ul. Š. P. č. XXXX/XX, zazvonil na byt O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom detto, ktorého oslovil s ponukou, že mu vypíše šek na dividendy z kupónovej privatizácie v sume 2.880 Eur, ktorú má jeho nebohá manželka na konte kupónovej knižky, pričom ho tiež ubezpečil, že táto suma nemusí prejsť cez dedičské konanie, ale môže ju prevziať na pošte v Ružomberku, pričom ho požiadal o zálohu vo výške 288 Eur ako daň vo výške 10 % z tejto sumy, avšak O. P. mu túto zálohu nevyplatil a následne ho v byte uzamkol a privolal hliadku polície, čím H. O. sa pokúsil uviesť O. P. do omylu a spôsobiť mu tak škodu vo výške 288,- Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, pričom v bode 4/ a 6/ k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák.; s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., v bode 4/ a 6/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. u k l a d á trest prepadnutia veci, a to 1 ks pečiatka firmy PRIMSTAV, s.r.o. Komovská 2438/24, 96001 Zvolen, 1 ks blok príjmových pokladničných lístkov, 2 ks tlačivá na príjem peňazí Western Union.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej U. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., M. P. č. XXXX/X škodu vo výške 500,- Eur, poškodenému P. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., Ul. N. T. č. XXX/XX, škodu vo výške 300,- Eur, poškodenej B. W., nar.

X.X.XXXX v S., trvale bytmo H., O. X. XXXX/XX škodu vo výške 88,- Eur a poškodenému O. P., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom H., Ul. Š. P. č. XXXX/XX škodu vo výške 280,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. O. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., v bode 4/ a 6/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v bode 1/ až 6/ napadnutého rozhodnutia. Za toto konanie mu bol podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov s tým, že na výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tým istým rozsudkom mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložený trest prepadnutia veci označených v napadnutom rozsudku a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným U. U., P. W., B. W. a O. P. škodu vo výške uvedenej v napadnutom rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, i prostredníctvom obhajcu.

Sám v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozsudkom okresného súdu nesúhlasí. Od samého začiatku trestného stíhania mu nebola zaručená súdna ochrana, nebol oboznámený s výsledkami vyšetrovania. Taký postup aký bol proti nemu použitý, považoval za porušenie zákona. Žiadal, aby krajský súd vec vrátil do prípravného konania a aby vec nevyšetroval vyšetrovateľ, ktorý sa mu pomstil za to, že naňho podal trestné oznámenie.

Prostredníctvom obhajcu uviedol, že ku skutkom pod bodom 1/, 2/, 3/, 5/ a 6/ sa priznal, avšak spáchanie skutku pod bodom 4/ v plnom rozsahu popiera. Okresný súd jeho vinu vyvodil len z výpovede poškodenej. Fotografie vyhotovené z kamerového systému preukazujú nanajviš to, že sa s poškodenou stretol, ale bola to náhoda. Tohto skutku sa nedopustil, a to ani v štádiu pokusu. Vzhľadom na pochybnosti, ktoré v trestnom konaní vznikli a trvali aj po vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov, mal súd použiť zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a spod obžaloby ho pre tento skutok oslobodiť. Namietal i výšku uloženého trestu s tým, že jeho výmera nezodpovedá spôsobu vykonania činov, ich následku, okolnostiam, za ktorých boli spáchané, ako aj pohnútku a ich závažnosti. Podľa jeho názoru v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. bolo by možné účel trestu u neho dosiahnuť aj uložením trestu nižšej výmery, a to i s ohľadom na už uložený trest rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici a rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene vo výmere 8 rokov a 2 mesiacov, ktorý si práve vykonáva. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil, pre skutok pod bodom 4/ ho oslobodil a uložil mu úhrnný primeraný a miernejší trest.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný i jeho obhajca trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Obžalovaný opakovane tvrdil, že poškodenú Q. nepozná a skutku pod bodom 4/ sa nedopustil. Nedopustil sa ani skutku pod bodom 6/ napadnutého rozsudku. Konanie, ktorého sa dopustil oľutoval. Podľa jeho názoru mu bol uložený neprimerane vysoký trest. Spolu s trestom uloženým krajským súdom by si mal odsedieť viac ako 15 rokov. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku prihliadal aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné, ale pre iné skutočnosti ako uvádza odvolateľ.

Plnením prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, prvostupňový súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, a na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutočného stavu veci, a

to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania, najmä zásady ústnosti, priamosti a bezprostrednosti. Aj podľa názoru krajského súdu súhrn priamych, ako aj nepriamych dôkazov tvorí súvislú a ucelenú usvedčujúcu reťaz, ktorá po zhodnotení, na základe správnych úvah a vnútorného presvedčenia v zmysle zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci a voľného hodnotenia dôkazov uvedených v ustanovení § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por., bez akýchkoľvek pochybností preukazuje, že skutky popísané vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku pod bodom 1/ až 6/ sa stali, sú trestnými činmi a spáchal ich obžalovaný H. O.. Tiež treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne, stručne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dostatočne vysvetlil prečo dospel k odsudzujúcemu rozhodnutiu. Aj podľa názoru krajského súdu výrok o vine obžalovaného H. O. je správny a zákonný.

Len pre úplnosť treba uviesť, že okresný súd sa správne a vyčerpávajúco vysporiadal s obranou obžalovaného a s jeho obhajobným tvrdením týkajúcim sa skutku pod bodom 4/ napadnutého rozsudku. Poukázal na dôkazy, ktoré obžalovaného z účasti na tomto skutku usvedčovali a sila týchto dôkazov bola taká presvedčivá, že o účasti obžalovaného na tomto skutku niet žiadnych pochybností. Svedkyňa P. Q. vo svojej výpovedi podrobne popísala udalosť zo dňa 14.2.2012, najmä správanie muža, ktorého najprv popísala, a následne po predložení fotografií bez zaváhania označila ako obžalovaného H. O.. Navyše, stretnutie obžalovaného s poškodenou P. Q. bolo zaznamenané aj kamerovým systémom nainštalovanom na bytovom dome, v ktorom poškodená býva. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 2.7.2012 potvrdil, že na zázname z kamerového systému, ktorý mu bol predložený na hlavnom pojednávaní, je on. Krajský súd si v tejto časti osvojuje vyhodnotenie dôkaznej situácie súdom prvého stupňa a má za to, že účasť obžalovaného H. O. na tomto skutku bola nepochybne preukázaná. Potom odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa skutku pod bodom 4/ považoval krajský súd za nenáležité a nedôvodné.

Pokiaľ obžalovaný na verejnom zasadnutí začal dodatočne spochybňovať svoju účasť na skutku pod bodom 6/ a tvrdil, že sa tohto skutku nedopustil, krajský súd považoval tento prejav obžalovaného za nevierohodný, ničím nepodložený, smerujúci len k zmierneniu výmery trestu. Rovnako tvrdenia obžalovaného, že nebol oboznámený s výsledkami vyšetrovania, je v rozpore so záznamom o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 9.5.2012 z ktorého je zistiteľné, že v tento deň bolo obžalovanému umožnené preštudovať vyšetrovací spis, a to v čase od 9.55 do 10.20 hod. I v tejto časti považoval krajský súd odvolaciu námietku obžalovaného za nedôvodnú a nenáležitú.

V súvislosti s výrokom o vine krajský súd uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja vo výrokovvej časti dotknutého rozhodnutia pod bodom 1/ až 6/ ustálil tak, ako je uvedené. Pochybil však, keď v právnej vete nesprávne konanie obžalovaného v bode 1/, 2/, 3/ a 5/, t.j. čiastkové útoky z 2.2.2012, 6.2.2012, 13.2.2012 a z 15.2.2012 posudzoval ako konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu trestného činu. V prípade týchto čiastkových útokov nepochybne išlo o dokonaný trestný čin, pretože bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný H. O. ku škode U. U., P. W., B. W. a O. P. seba obohatil tým, že ich uviedol do omylu a spôsobil týmto poškodeným škodu v súhrnnej výške 1.178,- Eur. Len v prípade čiastkového útoku zo dňa 14.2.2012 a zo dňa 16.2.2012 uvedenom v bode 4/ a 6/ k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Konanie obžalovaného H. O. treba v celosti posúdiť ako jeden pokračovací trestný čin v zmysle ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák., podľa ktorého ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu, trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, t.j. jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin. Zákonu zodpovedá i právny záver súdu prvého stupňa, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin podvodu s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., pretože obžalovaný H. O. spáchal trestný čin na viacerých osobách.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, okresný súd opomenul vo výrokovvej časti rozsudku uviesť ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., vyjadrujúce závažnejší spôsob konania, t.j. spáchanie trestného činu na viacerých osobách. Toto pochybenie okresného súdu napravil krajský súd sám týmto rozhodnutím. Tu krajský súd upozorňuje súd prvého stupňa, že právna veta výroku o vine každého rozsudku musí byť zrozumiteľná, presná a nezameniteľná tak, aby bolo aj z nej zrejme

aké ustanovenia súd použil na kvalifikovanie skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil. Preto krajský súd toto pochybenie okresného súdu napravil sám tak, aby právna veta i právna kvalifikácia konania obžalovaného H. O. zodpovedala stavu veci a zákonu.

K výroku o treste krajský súd poznamenáva, že trest, ktorý bol obžalovanému H. O. uložený okresným súdom vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov zodpovedá základným zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. Krajský súd sa bez výhrad stotožňuje s právnymi úvahami súvisiacimi s výrokom o treste uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, a záver prvostupňového súdu o použití ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. považuje za správny a zákonný. Z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný od roku 1986 má v odpise registra trestov 15 záznamov. Všetko pre majetkovú trestnú činnosť, prevažne pre trestný čin podvodu. Naposledy bol odsúdený pre trestný čin podvodu rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.2.2011, sp.zn. 1T/31/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 24.4.2012, sp.zn. 5To/2011/2011, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest si aktuálne vykonáva. Odvolacie námietky obžalovaného, pokiaľ sa dožadoval miernejšieho trestu, s poukazom na uložený trest rozsudkom Okresného súdu Zvolen a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval krajský súd za nenáležité a nedôvodné. Trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, ktorý bol obžalovanému v tejto veci uložený je uložený v rozmedzí zvýšenej trestnej sadzby podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., ktorá sa pohybuje od 6 rokov 6 mesiacov do 10 rokov. Obžalovaný H. O. je špeciálny recidivista k trestnému činu podvodu. Opakovane sa dopúšťa podvodného konania a zrejme predchádzajúce uložené tresty na jeho prevýchovu neboli postačujúce. I v tomto prípade sa dopustil konania voči osobám vyššieho veku, zneužil ich tiesnenú finančnú situáciu a tiež ich dôverčivosť. Trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému H. O. v tomto prípade uložený je nielen zákonný, ale i spravodlivý. Argumenty obžalovaného, ktorými sa dožadoval miernejšieho trestu považoval krajský súd za nedôvodné. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súvislosti s výrokom o treste, krajský súd musel napraviť pochybenie súdu prvého stupňa, keď tento vo výroku o treste neuviedol ustanovenie týkajúce sa úhrnného trestu, t.j. ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. Výrok o uložení trestu prepadnutia veci a tiež výrok o náhrade škody považoval krajský súd za správny a zákonný, a preto ich do tohto rozsudku prevzal tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa.

V závere krajský súd konštatuje, že v predloženej veci súd prvého stupňa rozhodol vo výroku o vine i vo výroku o treste v podstate správne, avšak dopustil sa formálnych pochybení na ktoré odvolací súd poukázal v predchádzajúcom, a ktoré bolo potrebné odstrániť, resp. napraviť. Potom krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.